

lenik majd meg a közeljövőben a mesterképzések iránt. Jelen pillanatban az a tapasztalat, hogy nem olyan mértékű az érdeklődés, mint ahogy azt prognosztizálták. Ennek oka lehet a munkaerőpiac, ahol nem létesülnek újabb diplomás munkahelyek, aminek az egyre növekvő diplomás munkanélküliség a következménye. Oka lehet a költség-tényező is, hiszen a szülők, a családok jelentős számban egyre nehezebben tudják előteremteni a felsőfokú tanulmányok költségeit. Mi is találkoztunk olyan szituációkkal, amikor nappaliról azért megy át valaki levelező tagozatra, hogy közben meg tudja keresni tanulásának költségeit. A hirtelen hallgatói piacösszeomlásnak – ahogy én ezt magamban nevezem – is legalább ötven százalékban az az oka, hogy a hallgatói költségek drasztikusan megemelkedtek. A helyzet tehát bonyolult, de elmondható, hogy a Tessedik Főiskola a bologna-folyamatból jól jött ki: minden korábbi főiskolai szakunkat sikerült átalakítani alapszakká és emellett még egy-két újat is tudtunk szerezni.

– *Leköszönő rektorként miként látja a főiskola jövőjét?*

– Sokat gondolkodom ezen. Kicsit „felelőtlenül”, hiszen július 1-től más felsővezetők dolga-gondja ez, de szerintem nincs olyan polgára a főiskolánknak, aki ne gondolkodna a jövőről. A felsőoktatás-politika állandóan változott. Legutóbb Hiller miniszter úr fejtette ki, hogy a hazai felsőoktatás túlzott kapacitású, amin változtatni kell. Piaci folyamatokra bízva hirdette meg a redukciós politikát, ami azt jelenti, hogy a következő években felsőoktatási intézmények szűnhetnek meg, illetve intézményeken belül karok szűnhetnek meg. Szelekciós időszakot kezdünk el, már tavaly, a második Gyurcsány-kormány hivatalba lépésével. Ezt mindenki érzékelte és egyre inkább érzékeli, hogy van egy ilyen szándéka az oktatási kormányzatnak.

– *Ami ellene hat a korábbi szándékoknak.*

– Teljesen. Amíg néhány éve még a dinamikus hallgatói létszámnövekedés, beárnyalt volt a jellemző, mára megfordult ez a folyamat, ami veszélyeztet intézményeket, karokat. Bevallom, emiatt egy kicsit aggódom. Az nem kétséges, hogy a Tessedik Főiskola, mint intézmény fennmarad. Szervezeti egységek azonban veszélyes helyzetbe kerülhetnek. Egy példa erre a Gyulai Egészségügyi Fakultás, amelyik nagyon szépen fejlődött az utóbbi időben, hiszen idén már ezer hallgatója lesz, mikor átvetünk százharminc körül volt. A fakultáson három szak akkreditált, melyek közül egy állandó, kettő pedig két évre kapott ideiglenes működési engedélyt. Ha most az akkreditációs bizottság nem támogatja a két ideiglenes szak további működését, akkor a gyulai fakultás lehetetlen helyzetbe kerül. Remélem nem így lesz.

Azt sem lehet tudni, hogy a hallgatói piacunk mit bír még el. Jövőre indul a tandíj, óhatatlanul növekednek az egyéb terhek is. A mi régióinkban, azok a családok, ahonnan mi a hallgatókat várjuk, nem jobb, hanem inkább rosszabb helyzetbe kerülnek. Nem tudni, hogy a hallgatói létszám csökkenésével hogyan változik a finanszírozás-politika. Magyarán egy kar esetében hány hallgató az a legkevesebb, ami még el tudja tartani azt az adott kart. Intézményi szinten pedig hány kar tud eltartani egy intézményt. Ezek mind nagyon súlyos kérdések, amire még nem tudjuk, nem tudhatjuk a választ, de ezzel, mint veszéllyel számolni kell. A menekülés – ugye okos ember módjára – ilyenkor előre van, mi is megcéloztuk a képzési profil bővítését. Ez egyre nehezebb, amint azt tapasztaljuk. Nagyon alaposan előkészített, indokolt szakok indítását sem támogatja a MAB, félék, hogy – az egyetemek ellenállása folytán – mesterkurzusok indítását sem fogja támogatni, de ez majd kiderül.

– *Meg addig is változhat még sok minden. Ahogyan munkája is változik, mert hiszen a Tessedik Főiskolán csak a rektorságtól köszön el, továbbra is itt dolgozik majd.*

– A szarvasi Mezőgazdasági Víz és Környezetgazdálkodási Karon a Műszaki és Vízgazdálkodási Intézetet – melynek élére tavaly kerültem – vezetem tovább, és egyetemi tanárként alapvető kötelességem tanítani. Eddig is tanítottam, most nyilván nagyobb lesz a tanításra fordított idő, mint rektorságom idején volt. Azt sem titkolom, hogy az intézetet szeretném a kutatás-fejlesztési vonalon „felhozni”. Az általunk művelt kutatási-fejlesztési témákra – megújuló energiaforrás, energetika és a vízgazdálkodás is egyre komolyabb kérdés lesz – most nagyobb kereslet mutatkozik, remélem lesz lehetőség önállóan vagy más gazdasági szervezetekkel közösen pályázatokra. Erre készülünk, úgy hiszem ezzel tudjuk most legjobban segíteni a Tessedik Főiskolát.

Nyitás: szeptember 3-án

Szivárvány Családi Napközi

Antal Andrásné (Gizi óvó néni) vagyok, s egy rövid előtörténettel indítom a családi napközi történetét: 2003 nyarára bezárt a Szirén óvoda, amely mindannyiunk számára egy nagyon fájó pont volt. Óvodapedagógusi munkámat 2 évig a gyakorló óvodában folytattam. Ezután 8 hónapig munkanélküli lettem. Ez idő alatt találkoztam a Családi Napközikkal. A „nyugalom szigetének” nevezném, hiszen rugalmasan és csodálatos gyermektisztelettel foglalkozhatunk a gyermekekkel.

Miért is fogtam ebbe bele?

Sokszor feltettem menetközben magamnak ezt a kérdést, de a válaszom mindig és mindenkor az volt, hogy nagyon-nagyon szeretek gyerekekkel foglalkozni és hiányát érezném, ha nem ezt csinálhatnám. Ezek a gondolatok lebegtek mindenkor előttem és ezek adtak erőt a megvalósításában. A nagy munkálatok elkezdése előtt sikerült gondozónőként elhelyezkednem a szarvasi bölcsődében. Ez a fordulat megmutatta számomra a legkisebb korosztállal való foglalkozás, gondozás minden fortélyát. Itt szeretném megköszönni a drága gondozónők és az intézmény vezető szándékát felém. A gyerekekkel töltött perceim felejtették velem a sok gondot a terveim megvalósításában. Elhatározásom előtt a családom hozzájárulását is kértem, ami nagyon jó érzés volt, hogy mindenki támogatott.

Minden jó és hasznos gondolat dicséretes, de a megvalósítása még nagyobb elismerést igényel. Tervek tömkelege, építkezés, munka, erő, idő és rengeteg pénz jellemezte a megvalósítását.

A Szivárvány Óvodáért Közhasznú Alapítvány létrehozásának a célja az volt, hogy a családi napközibe járó gyermekeket segítse és könnyebben tudjunk foglalkozni a gyermekekkel. Ez az Alapítvány tartja fenn a Szivárványi Családi Napközinket.

Mit is jelent a Családi Napközi?

Legjobban a magánbölcsődéhez és óvodához hasonlítható. 20 hetes kortól 14 éves korig lehet gyerekeket elhelyezni a Családi Napköziben. Célja, hogy a gyermekek családiás légkörben, kis létszámú csoportban növekedjenek. (a törvény csak 7 főre engedélyezi). A legnagyobb előnye, hogy a gyermekek ellátása a kis létszám miatt maximális. Családi Napközinkben házi készítésű kenyeret fogyasztanak a gyermekek. Egészséges életmódra nevelést beépítjük a mindennapi tevékenységünkbe. Mindennap tornázunk valamint a testi- és lelki fejlődésüket segítjük. A különböző korosztályú gyermekek (6 hónapostól 7 éves korig) játszva megtanulnak egymásra odafigyelni. Rugalmas időbeosztásban dolgozunk, alkalmazkodva a szülők munkaidejéhez.

Úgy tapasztaltam és tapasztalom folyamatosan: azok a lelkes, valami plusszal megáldott emberek üzemeltetnek Családi Napközit, akik nyitottak a világra, valami többet akarnak és belső késztetésből teszik is. Van gyermekgondozással-neveléssel kapcsolatos jártasságom, tapasztalatom, képzettségem. Hiszen 1981 óta óvónőként dolgoztam. Ezen alapokról indulva vágtam bele a Családi Napközi tanfolyam elvégzésébe és a vállalkozás beindításába.

A családom pozitív hozzáállása azt hiszem példaértékű és el nem tudom mondani, hogy mit köszönhetek a férjemnek, aki nem törődve a sok nehéz munkával, szívesen vállalta. Az álmomat valószínűleg meg és én ezt köszönöm a férjemnek, a gyerekeimnek és édesanyámnak (Birizdó Lászlónénak).

Alapítványunk támogatását szívesen vesszük, aki együtt érez a gyermekek ilyen típusú foglalkozásával. Alapítványunk bankszámlaszáma: 53900014-33004037-00000017

Gyermekek felvételére személyes egyeztetés után kerülhet sor.

Szivárvány Családi Napközi

Szarvas, Toldi Miklós u. 21.

Antal Andrásné

Mobil: 06/30 624-5756

Tel: 06/66 215-164